

други що кончавѣтъ въ прошедше-то на *ихъ*.

Окончателны-те безгласны *ж*, *ч*, *ш*, *щ*, освѣнь първо-то лице на настояще-то и будуще-то време ся превръщатъ *ж* на *д* или на *з*, *ч* на *т*, *ш* на *с*, *щ* на *т* или на *ст*, и това става тогава, кога глаголь-а протеходи отъ име съ таква окончателна безгласна, както: *глежѣ глѣдиши (глѣдѣ)*, *слезѣ слезиши (слезѣ)*, *крѣчѣ крѣтиши (крѣтъ)*, *глашѣ гласиши (гласъ)*, *лѣшѣ лѣтиши (лѣсть)* и пр.

Нѣкои отъ тыя, що кончавѣтъ на *жд* и *лю* послѣ безгласна, оставѣтъ, въ други-те лица *ж* и *л*, както: *рождаѣ родиши*, *саждаѣ сѣдиши*, *сѣждаѣ сѣдиши*, и пр. *люблю любвиши*, *терпялю терпиши*, *ловялю ловиши* и пр. *виждаѣ*, повелител. първо лице има *виждѣ* такожде и *даю* — *даждѣ*.

Спряженіе за глаголы-те страдателны.

§ 52. Глаголы-те *страдателны*, *взвратны*, *взаимны* и *общы* ся спрягѣтъ както и *дѣйствителны-те* по горезложенны-те примѣры въ тры-те спряженія, толко они во вси-те лица и числа, времена и наклоненія приимѣтъ мѣстоименіе-то *ся*, както: